

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGEA siguranței naționale a României

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art.1 – (1) Prezenta lege stabilește modul de realizare a siguranței naționale și reglementează activitatea de informații din acest domeniu.

(2) Prin legea siguranței naționale, România contribuie la apărarea democrației constituționale și a valorilor pe care aceasta se întemeiază, în cooperare cu toate statele care împărtășesc astfel de valori.

Art.2 - Siguranța națională este parte componentă a securității naționale și reprezintă starea de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politică necesară existenței și dezvoltării României, ca stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil, exercitării neîngrădite a drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, protejării tuturor valorilor constituționale.

Art.3 - Termenii și expresiile folosite în prezenta lege au următorul înțeles:

a) *activitate de informații pentru realizarea siguranței naționale*: identificarea, obținerea, verificarea, prelucrarea, stocarea, protecția și valorificarea informațiilor care prezintă interes pentru siguranța națională;

b) *amenințări la adresa siguranței naționale*: manifestările intenționate, faptele, stările de fapt sau situațiile prevăzute la art.10, care sunt de natură să pună în pericol siguranța națională ori din care pot rezulta asemenea pericole;

c) *cadre de informații*: personalul serviciilor de informații sau al structurilor departamentale de informații, inclusiv cadrele de informații acoperite, care desfășoară activitate de informații pentru realizarea siguranței naționale;

d) *informații care prezintă interes pentru siguranța națională*: acele informații sau date certe referitoare la fapte, stări de fapt ori situații ce constituie amenințări la adresa siguranței naționale, precum și alte date și indicii ce au legătură cu acestea;

e) *surse tehnice*: echipamente și dispozitive electronice, fizico-chimice, video, audio, foto, optice și mecanice, ori rezultate din combinarea acestora, destinate activității de informații pentru realizarea siguranței naționale;

f) *sursă secretă umană*: persoana fizică aflată în legătură directă, confidențială și liber consimțită, cu un reprezentant autorizat al unuia dintre serviciile de informații sau structurile departamentale de informații, căruia îi furnizează informații ce prezintă interes pentru siguranța națională.

CAPITOLUL II

Realizarea siguranței naționale

Art.4 - Siguranța națională reprezintă un interes național, în consonanță cu cel la nivel internațional, la realizarea căreia contribuie atât autoritățile publice, cât și cetățenii României.

Art.5 - (1) Siguranța națională se realizează în conformitate cu legile în vigoare și cu obligațiile asumate de România prin tratatele și convențiile internaționale la care este parte, prin măsuri care vizează cunoașterea, prevenirea, contracararea și înlăturarea amenințărilor la adresa siguranței naționale.

(2) În scopul apărării siguranței naționale, exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai în condițiile prevăzute de Constituție și numai dacă nu există alte posibilități de realizare a măsurilor prevăzute la alin.(1).

Art.6 - Autoritățile și instituțiile publice au următoarele obligații pentru realizarea siguranței naționale:

a) să întreprindă măsurile necesare pentru respectarea prevederilor prezentei legi, asigurând starea de legalitate, echilibru și stabilitate economică, socială și politică în domeniile de care răspund;

b) să asigure cunoașterea, prevenirea și înlăturarea disfuncțiilor ori a faptelor ilegale din domeniul propriu de competență, din care pot rezulta stări de pericol la adresa siguranței naționale și, după caz, să încunoaștințe serviciile de informații ale statului sau structurile departamentale de informații cu privire la faptele sau situațiile ce sunt de competența acestora;

c) să pună la dispoziția serviciilor de informații ale statului sau a structurilor departamentale de informații documentele, datele și informațiile de care dispun și pe care acestea le solicită pentru stabilirea și clarificarea faptelor, situațiilor sau stărilor de fapt ce constituie amenințări la adresa siguranței naționale;

d) să sesizeze, potrivit legii, organele judiciare în legătură cu săvârșirea, în domeniul lor de responsabilitate a infracțiunilor care pun în pericol siguranța națională, despre care au luat cunoștință în orice mod.

Art.7 - Persoanele juridice de drept public sau privat contribuie la realizarea siguranței naționale prin îndeplinirea obligațiilor prevăzute în art.6, în funcție de specificul obiectului de activitate și de importanța pe care o au sau o pot avea în acest domeniu.

Art.8 - Răspunderea pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art.6 și art.7 revine, după caz, conducătorilor autorităților și instituțiilor publice, ori reprezentanților persoanelor juridice de drept public sau privat.

Art.9 - (1) Autoritățile publice specializate în domeniul siguranței naționale sunt: Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază și Serviciul de Telecomunicații Speciale. Acestea se organizează și funcționează potrivit legii.

(2) Structurile departamentale de informații ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne și Ministerului Justiției îndeplinesc atribuții în domeniul siguranței naționale în condițiile legii.

(3) Activitatea autorităților publice și structurilor departamentale de informații prevăzute în alin.(1) și alin.(2) este organizată și coordonată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

(4) Autoritățile publice specializate în domeniul siguranței naționale și structurile departamentale de informații pot stabili, cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, relații de cooperare cu structuri similare din străinătate.

CAPITOLUL III

Amenințările la adresa siguranței naționale

Art.10 - Constituie amenințări la adresa siguranței naționale următoarele manifestări intenționate, fapte, stări de fapt sau situații, dacă sunt de natură să pună în pericol siguranța națională ori dacă din acestea pot rezulta asemenea pericole:

a) suprimarea sau limitarea suveranității, independenței, unității și indivizibilității statului român, prin provocarea de agresiuni împotriva țării sau de război civil, înlesnirea ocupației militare străine, subminarea economică sau politică a statului, precum și prin aservirea țării față de o putere sau organizație străină;

b) subminarea regimului democratic, actele violente sau orice alte acțiuni nedemocratice care urmăresc înlăturarea ordinii constituționale;

c) transmiterea secretelor de stat unor puteri sau organizații străine ori agenților acestora, procurarea ori deținerea de asemenea informații în vederea transmiterii, spionajul, divulgarea secretelor de stat, precum și orice încălcări ale normelor legale privind protecția informațiilor secrete de stat, care pot facilita săvârșirea unor asemenea fapte;

d) încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor români, precum și activitățile ilicite desfășurate în străinătate împotriva persoanelor fizice sau juridice române;

e) subminarea economiei naționale, distrugerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a bunurilor, obiectivelor și valorilor civile sau militare ce prezintă importanță pentru siguranța națională;

f) faptele de corupție care produc sau pot produce consecințe grave asupra stării de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politică a țării, ori asupra drepturilor și libertăților cetățenești;

g) actele de terorism și orice alte aspecte legate de fenomenul de terorism; atentatele sau alte acte violente îndreptate împotriva persoanelor care îndeplinesc activități importante de stat ori alte activități publice importante, a reprezentanților altor state sau organizații internaționale a căror protecție trebuie să fie asigurată, pe timpul șederii în România, atentatele contra unor colectivități și alte fapte ce pot afecta în mod grav sănătatea publică și mediul înconjurător;

h) acțiunile extremiste, totalitariste, rasiste, revizioniste, autonomiste sau separatiste, pe criterii etnice, religioase sau de altă natură, incitarea la ură națională, de rasă, precum și propaganda în sprijinul unor asemenea acțiuni;

i) actele de criminalitate organizată privind: traficul de droguri sau precursori, traficul de persoane, migrația ilegală, contrabanda și evaziunea fiscală de mare amploare, spălarea de bani, traficul ilegal de armament, tehnică militară, muniții, materii explozive, materiale nucleare ori radioactive, toxice sau agenți biologici, precum și cu produse, tehnologii și servicii aflate sub control internațional, ori interzise prin tratate și convenții internaționale, precum și alte fapte de această natură;

j) agresiunile informaționale;

k) accesarea, exploatarea, modificarea sau distrugerea fără drept a informațiilor și sistemelor informatice ale autorităților publice, persoanelor juridice de drept public sau privat ori ale persoanelor fizice;

l) penetrarea, întreruperea funcționării sau distrugerea rețelelor de comunicații, precum și interceptarea comunicațiilor din aceste rețele, fără drept;

m) genocidul, precum și propaganda pentru război, tratamentele neomenoase, distrugerea unor obiective sau valori culturale;

n) confecționarea, comercializarea sau utilizarea, în afara cadrului legal, de mijloace tehnice destinate interceptării comunicațiilor;

o) acțiunile îndreptate împotriva intereselor financiare ale Comunității Europene;

p) inițierea sau constituirea de asociații cu caracter secret ori de alte organizații sau grupări, în scopul pregătirii ori săvârșirii oricăreia dintre faptele prevăzute la lit.a) – h) și j)- o), precum și desfășurarea de asemenea activități de către organizații sau grupări constituite potrivit legii.

Art.11 – Autoritățile publice și structurile departamentale prevăzute la art.9 desfășoară, potrivit competențelor legale, activități specifice de cunoaștere, prevenire, contracarare și înlăturare a amenințărilor la adresa siguranței naționale și de informare a factorilor responsabili, potrivit prezentei legi, astfel încât să oprească evoluția spre forme grave care pot aduce atingere siguranței naționale.

Art.12 - Prevederile art.11 nu pot fi interpretate în scopul urmăririi unor persoane care își apără cauze legitime, protestează sau își exprimă dezacordul ideologic, politic, religios ori de altă natură, sau exercită cu bună credință alte drepturi ori libertăți fundamentale, prevăzute de Constituție.

CAPITOLUL IV

Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale

Secțiunea 1

Competențe, metode și mijloace

Art.13 - (1) Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale se exercită de către Serviciul Român de Informații și Serviciul de Informații Externe, ca servicii specializate de informații ale statului.

(2) Desfășoară activități de informații pentru realizarea siguranței naționale potrivit competențelor legale și următoarele structuri departamentale de informații:

a) Direcția Generală de Informații a Apărării din Ministerul Apărării Naționale;

- b) Direcția Generală de Informații și Protecție Internă din Ministerul de Interne;
- c) Serviciul Independent de Protecție și Anticorupție din subordinea Ministerului Justiției;
- d) structura informativă din Serviciul de Protecție și Pază;
- e) structura de protecție informativă a activității și a personalului, din Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Art.14 - (1) În activitatea de realizare a siguranței naționale, serviciile de informații și structurile departamentale de informații folosesc cadre de informații, care își desfășoară activitatea deschis sau acoperit.

(2) Cadrele de informații constituie o categorie socio-profesională distinctă cu drepturi, obligații și responsabilități specifice, stabilite prin lege.

(3) Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale, datele de identificare și calitatea cadrelor de informații acoperite constituie informații secrete de stat.

(4) Prevederile prezentei legi, referitoare la caracterul secret al activității de informații, nu pot fi invocate în justificarea unei interdicții de a dezvălui abuzurile ori ilegalitățile prin care s-au încălcat drepturile sau libertățile fundamentale prevăzute de Constituție.

Art.15 - (1) Culegerea de informații care prezintă interes pentru siguranța națională se realizează prin surse secrete umane, surse tehnice și metode specifice activității de informații.

(2) Sursele secrete umane care acționează în sprijinul realizării siguranței naționale se bucură de protecția legii.

(3) Documentele și datele privind identitatea surselor secrete umane constituie informații secret de stat.

(4) Statul este obligat să repare prejudiciile materiale suferite de persoanele prevăzute în alin.(2), în măsura în care au fost cauzate de activitățile desfășurate în calitatea menționată și nu s-au datorat culpei lor. În numele statului, despăgubirea este acordată de autoritatea publică beneficiară a sprijinului persoanei prejudiciate.

(5) Secretele de stat specifice activității de informații pentru realizarea siguranței naționale pot fi declassificate, în condițiile legii, pentru nevoile justiției. În aceste situații, declassificarea se face cu asigurarea măsurilor de protecție ce se impun.

Art.16 - Serviciile de informații și structurile departamentale de informații, prevăzute la art.13 sunt autorizate să creeze, să achiziționeze, să dețină și să folosească mijloace și metode pentru obținerea, verificarea, prelucrarea, stocarea, protecția, valorificarea și comunicarea informațiilor necesare realizării siguranței naționale, în conformitate cu atribuțiile ce le revin, potrivit legii.

Art.17 - Serviciile de informații și structurile departamentale de informații sunt abilitate să solicite și să primească de la autoritățile publice, instituțiile, precum și de la celelalte persoane juridice, publice sau private, date, informații și documente, aflate în posesia acestora, necesare îndeplinirii atribuțiilor conferite de lege.

Art.18 - (1) La nivelul serviciilor de informații și al structurilor departamentale de informații se pot constitui, cu aprobarea Consiliului Suprem de Apărare a Țării, facilități de utilizare comună în domeniul infrastructurilor informatice, al bazelor de date, mijloacelor tehnice

specializate de obținere, stocare, prelucrare automată, transmitere și protecție a informațiilor, precum și în ceea ce privește accesarea și valorificarea informațiilor din sistemele de evidență oficiale, băncile publice de date și sursele deschise de informații.

(2) La solicitarea serviciilor de informații sau a structurilor departamentale de informații, Serviciul Român de Informații asigură legăturile tehnice cu toate organizațiile din sectorul public sau privat ce dețin infrastructuri ori echipamente prin care se vehiculează informații ce prezintă interes pentru siguranța națională, în vederea punerii în aplicare a autorizațiilor prevăzute de prezenta lege.

Art.19 - (1) Serviciile de informații și structurile departamentale de informații pot organiza, în condițiile legii, centre sau institute comune de studii și cercetări în probleme de siguranță națională, inclusiv cu participarea unor asociații sau fundații ori a altor organizații nonguvernamentale care își propun un astfel de obiect de activitate.

(2) Serviciile de informații și structurile departamentale de informații sprijină inițiativele cetățenești și încurajează acțiunile societății civile menite să conștientizeze atitudinile civice privind contribuția la realizarea siguranței naționale.

(3) Dispozițiile prevăzute la alin.(1) și (2) se aplică în mod corespunzător și în relațiile cu alte state și organizații internaționale.

Art.20 - Protecția surselor, mijloacelor și metodelor secrete ale activității de informații este obligatorie și permanentă, inclusiv în procesul transmiterii informațiilor, spre valorificare, factorilor de decizie stabiliți de lege.

Art.21 - În vederea organizării colaborării și sprijinului reciproc al serviciilor de informații și structurilor departamentale de informații, se vor desfășura reuniuni periodice consultative pentru coordonare și informare reciprocă, la care participă conducătorii serviciilor de informații și ai structurilor departamentale de informații.

Art.22 – Reuniunile prevăzute la art.21 vor avea în vedere:

- a) obiectivele și direcțiile comune de acțiune în vederea elaborării planurilor generale de informații proprii și pentru organizarea activităților de colaborare și sprijin reciproc;
- b) operațiunile comune în raport cu obiectivele și imperativele majore ale activității de realizare a siguranței naționale;
- c) corelarea măsurilor ce se întreprind în conformitate cu prevederile art.18 și art.19 alin.(1), precum și a deciziilor ce privesc protecția informațiilor clasificate;
- d) modalitățile de cooperare și sprijin reciproc pentru punerea în aplicare a măsurilor stabilite prin hotărâri ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
- e) activitățile comune pentru perfecționarea continuă a cadrului juridic privind realizarea siguranței naționale.

Secțiunea a 2-a

Autorizarea și efectuarea activităților de informații care implică restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale

Art.23 - (1) În situațiile în care serviciile de informații și structurile departamentale de informații dețin date sau indicii temeinice privind existența unor amenințări la adresa

siguranței naționale, în scopul obținerii de informații, al verificării sau completării acestora, pot solicita, în cazuri justificate, procurorului anume desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, autorizarea efectuării, cu respectarea Codului de procedură penală, în măsura în care prin prezenta lege nu se prevede altfel, a unor activități constând în:

a) interceptarea comunicărilor, efectuate sub orice formă;

b) accesul într-un loc, la un obiect sau deschiderea unui obiect, pentru obținerea ori verificarea de date sau informații, căutarea de obiecte, materiale, documente și alte înscrisuri, examinarea lor, extragerea informațiilor pe care le conțin, fotografierea, filmarea, înregistrarea audio-video, copierea sau obținerea de extrase prin orice procedee, precum și ridicarea și repunerea la loc a acestora, pentru efectuarea operațiilor menționate;

c) instalarea de obiecte necesare captării și transmiterii discuțiilor, imaginilor sau altor activități, precum și întreținerea și ridicarea lor din locurile în care au fost depuse.

(2) Cererea de autorizare se formulează în scris și trebuie să cuprindă: date și indicii din care să rezulte existența unei amenințări la adresa siguranței naționale, categoriile de activități pentru care se solicită autorizația, perioada, precum și identitatea persoanei la care se referă și locul unde urmează a fi executate activitățile autorizate, dacă acestea sunt cunoscute, precum și persoanele juridice care sprijină punerea în execuție a activităților autorizate.

Art.24 - (1) În cazul în care procurorul constată că cererea este justificată, emite o autorizație care trebuie să cuprindă:

a) activitățile autorizate;

b) identitatea persoanei la care se referă, dacă aceasta este cunoscută; în cazul datelor de identitate stabilite ulterior, acestea se comunică de îndată procurorului care a emis autorizația.

c) titularul autorizației și persoanele juridice care au obligația de a acorda sprijin la executarea activităților autorizate;

d) precizarea locului sau a localității în care urmează a fi executate activitățile autorizate;

e) durata de valabilitate a autorizației.

(2) Activitățile autorizate pot fi efectuate și în alte locuri sau localități decât cele prevăzute în autorizație, în perioada de valabilitate a acesteia, dacă nu sunt lezate drepturile și libertățile fundamentale ale altor persoane.

(3) Durata de valabilitate a autorizației este de cel mult 6 luni. În cazuri temeinic justificate, procurorul anume desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție poate prelungi durata acesteia, la cerere, de cel mult două ori, fără a se putea depăși, de fiecare dată, 3 luni. O nouă autorizație cu privire la aceeași persoană poate fi solicitată și emisă numai dacă cererea se bazează pe noi date și indicii temeinice.

(4) În cazul în care procurorul anume desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție constată că cererea nu este justificată, o respinge în scris și motivat.

Art.25 - (1) Autorizația emisă în baza art.24 conferă serviciilor de informații și structurilor departamentale de informații dreptul de a folosi mijloace adecvate pentru executarea activităților autorizate și de a fi asistate de persoanele a căror prezență este considerată necesară, fără a uza de constrângere fizică sau morală.

(2) Persoanele care sprijină punerea în executare a autorizației emise potrivit legii, beneficiază de protecția legii și sunt obligate să păstreze secretul activităților respective.

Art.26 - Datele și informațiile de interes pentru siguranța națională, rezultate din activitățile autorizate, sunt consemnate în scris. Pentru informațiile care pot servi ca probe în procesul penal se încheie acte de constatare sau, după caz, procese-verbale, întocmite cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală. La actul de constatare se pot anexa orice materiale care pot servi la probarea faptelor.

Art.27 – (1) În situații deosebite, care impun înlăturarea unor pericole iminente pentru siguranța națională, activitățile prevăzute în art.23 se pot efectua fără autorizație, urmând ca aceasta să fie solicitată procurorului desemnat, de îndată ce există posibilitatea, dar nu mai târziu de 48 de ore.

(2) Dacă procurorul apreciază că nu se mai impune continuarea activităților prevăzute la alin.(1), dispune încetarea acestora de îndată.

Art.28 - Când temeiurile emiterii autorizației nu mai există, ori efectuarea activităților autorizate nu mai este necesară, acestea trebuie să înceteze imediat. Data încetării se comunică, în scris, procurorului care a emis autorizația.

Art.29 - (1) Eliberarea și executarea autorizației prevăzute la art.24, precum și folosirea metodelor și mijloacelor specifice activității de informații nu trebuie să conducă la restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale în alte condiții decât cele prevăzute de Constituție și în alte legi.

(2) Orice persoană care se consideră vătămată în drepturile sale prin măsurile prevăzute la alin.(1) poate, pe lângă exercitarea accesului liber la justiție, să se adreseze Avocatului Poporului sau să sesizeze comisiile pentru apărare, ordine publică și siguranță națională ale Senatului și Camerei Deputaților ori comisiile permanente de control parlamentar, după caz.

Art.30 - (1) Autoritățile publice specializate în domeniul siguranței naționale, precum și Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției își pot constitui structuri de protecție a personalului și activității proprii.

(2) Organizarea și funcționarea structurilor de protecție prevăzute la alin.(1) se reglementează prin ordine ale directorilor sau miniștrilor respectivi, în condițiile prezentei legi.

Art.31 - Este interzisă folosirea cadrelor de informații, a metodelor și mijloacelor activității de informații sau a informațiilor astfel obținute în scopuri personale ori în realizarea unor interese contrare legii.

Secțiunea a 3-a

Comunicarea informațiilor

Art.32 - Informațiile care prezintă interes pentru siguranța națională pot fi comunicate numai în condițiile strict prevăzute de prezenta lege.

Art.33 – Persoanele și instituțiile care primesc informații ce prezintă interes pentru siguranța națională sunt:

- a) Președintele României;
- b) președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților;
- c) primul ministru;
- d) președinții comisiilor de apărare, ordine publică și siguranță națională ale Senatului și Camerei Deputaților;
- e) președinții comisiilor de control parlamentar al activității Serviciului Român de Informații și a Serviciului de Informații Externe, precum și a structurilor departamentale de informații;
- f) consilierul prezidențial pentru securitate națională;
- g) miniștrii și asimilații acestora, când informațiile privesc probleme ce au legătură cu domeniile de activitate pe care le conduc sau le coordonează;
- h) șeful Statului Major General;
- i) prefectii, primarul general al municipiului București, președinții consiliilor județene, pentru probleme de competența acestora;
- j) organele judiciare, când informațiile se referă la săvârșirea de infracțiuni;
- k) conducătorii altor autorități publice a căror intervenție este necesară pentru prevenirea, contracararea, sau înlăturarea amenințărilor la adresa siguranței naționale la care se referă informațiile respective.

Art.34 - (1) Comunicarea informațiilor se aprobă de directorii serviciilor de informații, respectiv de conducătorii autorităților publice care au în subordine structuri departamentale de informații și are ca scop încunoștințarea autorităților în drept pentru a lua măsuri, conform competențelor legale, în vederea prevenirii, contracarării și înlăturării amenințărilor la adresa siguranței naționale.

(2) Președintele României și primul-ministru, în baza prerogativelor conferite de lege, pot solicita conducătorilor serviciilor de informații și ai structurilor departamentale de informații, orice alte date și informații care privesc siguranța națională a României.

Art.35 - (1) Persoanele și instituțiile cărora le-au fost comunicate informații ce prezintă interes pentru siguranța națională vor dispune, cât mai urgent posibil, măsuri de prevenire, contracarare și înlăturare a amenințărilor la adresa siguranței naționale ce le-au fost semnalate.

(2) Beneficiarii de informații, prevăzuți la art.33, pot solicita în scris serviciilor de informații și structurilor departamentale de informații, date care prezintă interes pentru siguranța națională, pe care le consideră necesare bunei desfășurări a activității lor și care nu pot fi obținute din alte surse.

(3) Informațiile care necesită adoptarea unor măsuri urgente pot fi comunicate și înlocuitorilor delegați ai beneficiarilor, în măsura în care au autorizarea de acces la informații clasificate potrivit legii.

(4) Beneficiarii de informații ce prezintă interes pentru siguranța națională, vor valorifica aceste informații cu respectarea dispozițiilor legale privind informațiile clasificate.

(5) Sunt interzise dezvăluirea serviciului de informații sau a structurilor departamentale de informații care a comunicat informațiile respective, multiplicarea, diseminarea și transmiterea informațiilor către alte instituții publice sau persoane, precum și folosirea acestora în alte scopuri decât cele prevăzute de lege.

Art.36 - Comisiile parlamentare de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și comisiile de control parlamentar al activității serviciilor de informații și structurilor departamentale de informații pot solicita date privind modul în care beneficiarii de informații le-au valorificat și au dispus măsurile legale de prevenire, contracarare și înlăturare a amenințărilor la adresa siguranței naționale.

CAPITOLUL V

Controlul parlamentar asupra activității serviciilor de informații și structurilor departamentale de informații cu atribuții în domeniul siguranței naționale

Art.37 - (1) Activitatea serviciilor de informații și a structurilor departamentale de informații cu atribuții în domeniul siguranței naționale este supusă potrivit Constituției controlului parlamentar, în condițiile prevăzute de regulamentele celor două Camere.

(2) Controlul activității Serviciului Român de Informații și a Serviciului de Informații Externe se realizează de către comisiile comune permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, special constituite în acest scop.

(3) Controlul activității Serviciului de Protecție și Pază și a Serviciului de Telecomunicații Speciale, precum și a structurilor departamentale de informații din cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, Ministerului Justiției, se realizează de către comisiile de apărare, ordine publică și siguranță națională ale celor două camere ale Parlamentului.

Art.38 - (1) Controlul parlamentar se exercită cu privire la:

a) respectarea prevederilor Constituției și a celorlalte dispoziții legale în activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale;

b) legalitatea ordinelor și instrucțiunilor care reglementează activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale;

c) modul de fundamentare și utilizare a fondurilor bugetare alocate pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de actele normative de organizare și funcționare a serviciilor de informații și a structurilor departamentale de informații;

d) eficiența informărilor prezentate beneficiarilor de informații, precum și măsurile întreprinse de aceștia pentru prevenirea, contracararea și înlăturarea amenințărilor la adresa siguranței naționale;

e) alte aspecte ale activității autorităților publice specializate în domeniul siguranței naționale.

(2) Activitățile referitoare la procedurile specifice utilizate, sursele de informații și acțiunile aflate în desfășurare nu pot fi supuse controlului comisiilor parlamentare.

Art.39 - Conducătorii autorităților publice specializate în domeniul siguranței naționale, precum și ai ministerelor care au în subordine structuri departamentale de informații sunt obligați să pună la dispoziția comisiilor parlamentare prevăzute la art.37 alin.(2) și (3), la cererea acestora, documentele, datele și informațiile solicitate, să prezinte explicațiile necesare și să permită audierea persoanelor indicate de acestea, în legătură cu problemele ce sunt supuse controlului parlamentar, în condițiile legii.

Art.40 - (1) Membrii comisiilor parlamentare prevăzute la art.37 alin.(2) și (3) și personalul tehnic al acestora au obligația să respecte dispozițiile legale privind protecția informațiilor clasificate și să asigure confidențialitatea informațiilor de care au luat cunoștință în această calitate.

(2) Concluziile și constatările comisiilor pot fi făcute publice doar de către președinții acestora, cu acordul majorității membrilor componenți și cu aprobarea birourilor permanente ale Senatului și Camerei Deputaților, cu respectarea prevederilor legale referitoare la protecția informațiilor clasificate.

CAPITOLUL VI

Sanțiuni

Art.41 - Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, contravențională, civilă sau penală, după caz, potrivit legii.

Art.42 – (1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 7 ani, următoarele fapte, dacă sunt de natură să pună în pericol siguranța națională:

a) inițierea, organizarea sau constituirea pe teritoriul României, a unor structuri informative neautorizate de lege, precum și sprijinirea în orice mod a acestora sau aderarea la ele;

b) confectionarea sau comercializarea, fără drept, a mijloacelor de interceptare a comunicațiilor ;

c) supravegherea, fără drept, a unor persoane, locuri sau spații.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art.43 - Divulgarea, transmiterea sau folosirea, fără drept, a informațiilor obținute ori cunoscute în condițiile prezentei legi, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

Art.44 - (1) Fapta de a divulga identitatea reală a sursei secrete umane sau a cadrului de informații acoperit, dacă este de natură să pună în pericol viața, integritatea corporală sau sănătatea acestuia, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

(2) Pedepsa este închisoare de la 5 la 10 ani dacă:

a) fapta a fost săvârșită de către o persoană care, în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, a luat cunoștință de identitatea reală a sursei secrete umane sau a cadrului de informații acoperit;

b) s-a cauzat sursei secrete umane sau cadrului de informații acoperit o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

(3) Dacă fapta a avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei, pedeapsa este închisoare de la 15 la 25 de ani.

(4) Dacă fapta prevăzută la alin.(2) lit.a) este săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoare de la 2 la 5 ani.

Art.45 - (1) Informațiile privind viața particulară, onoarea și reputația persoanelor, cunoscute incidental în cadrul obținerii datelor necesare realizării siguranței naționale, nu pot fi făcute publice.

(2) Divulgarea sau folosirea, în afara cadrului legal, de către cadrele de informații, a datelor prevăzute la alin.(1), constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art.46. - (1) Desfășurarea fără autorizație sau în alte condiții decât cele stabilite în autorizație a activităților prevăzute la art.23 alin.(1), cu excepția celor efectuate în situațiile prevăzute la art.27, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta persoanei care, având atribuții în legătură cu executarea activităților autorizate potrivit prezentei legi, divulgă, refuză sau împiedică, în orice mod, aducerea la îndeplinire a acesteia.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art.47 - Urmărirea penală a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege se efectuează de către procuror.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art.48 - Documentele autorităților publice specializate în domeniul siguranței naționale și ale structurilor departamentale de informații din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul de Interne și Ministerul Justiției, care privesc activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale se păstrează în arhivele proprii și nu pot fi consultate decât în condițiile legii.

Art.49 – (1) Personalul serviciilor de informații și al structurilor departamentale de informații se compune din cadre militare în activitate și salariați civili sau, după caz, funcționari publici.

(2) Nu pot face parte din cadrul serviciilor de informații și al structurilor departamentale de informații:

- a) cetățenii străini sau apatrizi;
- b) persoanele care mai au și altă cetățenie decât cea română;
- c) cetățenii români condamnați definitiv pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, precum și cei condamnați definitiv pentru infracțiuni săvârșite din culpă în legătură cu siguranța națională.

Art.50 - Se interzice personalului prevăzut în art.49 alin.(1) să facă parte din partide politice, să desfășoare activități în sprijinul acestora sau să ocupe alte funcții publice ori private cu excepția celor prevăzute de lege.

Art.51 – Cadrul de informații acoperit poate fi audiat ca martor, cu privire la fapte și împrejurări ce privesc siguranța națională, de care a luat cunoștință în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, numai cu aprobarea scrisă a conducătorului instituției din care face parte, în condițiile prevăzute de Codul de procedură penală și de Legea nr.682/2002 privind protecția martorilor.

Art.52 - Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr.51/1991 privind siguranța națională a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 163, din 7 august 1991, precum și orice alte dispoziții contrare.